

Estimats diocesans:

El jubileu que ha convocat el papa Francesc per l'any 2025 és un moment de gràcia especial per a l'Església. A la convocatòria s'anuncia que l'Any Sant començarà el dia 24 de desembre de 2024, obrint la Porta Santa de la Basílica de sant Pere de Roma. El Papa continua afirmant que “estableixo, a més, que el diumenge 29 de desembre d'enguany a totes les catedrals i catedrals els bisbes diocesans celebrin l'Eucaristia com a obertura solemne de l'Any jubilar. Durant l'Any Sant, que a les Esglésies particulars finalitzarà el diumenge 28 de desembre de 2025, s'ha de procurar que el Poble de Déu pugui acollir, amb plena participació, tant l'anunci d'esperança de la gràcia de Déu com els signes que proven la seva eficàcia”.

El passat dia 9 de juny ja vaig escriure en aquest mateix espai sobre l'esdeveniment jubilar. Ho vaig fer per anunciar el document de convocatòria del Papa que va datar el 9 de maig. Segurament tornarem a parlar-ne en més ocasions. Sobretot, quan concretem els actes que la nostra diòcesi tingui previst realitzar. L'escrit d'avui té com a objecte comentar els signes d'esperança que conté aquest document papal. Són signes que ens apropen a les situacions complicades que el nostre món viu actualment i la visió esperançada que naix de la paraula de l'evangeli, amb la resposta i col·laboració de l'ésser humà, que es compromet des de la seva fe a participar en les dificultats i en els goigs dels seus semblants.

El primer signe d'esperança es concreta en la pau per a tot el nostre món. Després d'una breu consideració per l'enorme i tràgica quantitat de guerres en aquests moments, el Papa llença una pregunta commovedora: és somiar massa que les armes callin i deixin de provocar destrucció i mort? Deixem que el Jubileu ens recordi que “als qui treballen per la pau, Déu els reconeixerà com a fills seus” (Mt 5,9). L'exigència de la pau ens interpel·la a tots.

Mirar cap al futur amb esperança equival a tenir una visió de la vida plena d'entusiasme per compartir-la amb els demés. Hi ha una realitat clara i preocupant, la de la disminució de la natalitat. L'obertura a la vida amb una maternitat i paternitat responsables és el projecte que el Creador ha inscrit al cor i al cos d'homes i dones, una missió que el Senyor ha confiat als esposos i al seu amor ple. El desig dels joves per engendrar nous fills com a fruit de la fecunditat del seu amor és un signe i un motiu d'esperança.

En aquest Any Sant tots estem cridats a ser signes tangibles d'esperança per a tantes persones, germans nostres, que viuen en condicions de penúria. El Papa pensa en els presos i proposa als governants de tot el món que assumeixin i donin suport a iniciatives que retornin l'esperança a les persones privades de llibertat; que busquin itineraris de reinserció a la comunitat i compromís en l'observació de les lleis dels seus respectius països.

Que el Jubileu sigui una ocasió per estimular els joves ajudant-los a evitar els riscos de les drogues i la delinqüència i afavorint les seves ànsies de futur, de llibertat i de solidaritat amb totes les oportunitats que estem obligats a posar a les seves mans per no perdre l'esperança.

Acaba aquesta relació de signes amb tres grans paraules que reflecteixen preocupants realitats que commouen molt al papa Francesc: els migrants, els ancians i els pobres. Donem a tots ells motius perquè, amb tracte afectuós i reconeixent les enormes dificultats que afronten durant grans etapes de les seves vides, recuperin l'esperança.

Invito a un compromís explícit a totes les comunitats cristianes en aquest Any Jubilar.

Amb el meu afecte i benedicció.

+Salvador Giménez, bisbe de Lleida.

Queridos diocesanos:

El jubileo que ha convocado el papa Francisco para el año 2025 es un momento de especial gracia para la Iglesia. En la convocatoria se anuncia que el Año Santo empezará el día 24 de diciembre de 2024 abriendo la Puerta Santa de la Basílica de san Pedro de Roma. Continúa el Papa afirmando que “establezco, además, que el domingo 29 de diciembre de este año en todas las catedrales y catedrales los obispos diocesanos celebren la Eucaristía como apertura solemne del Año jubilar. Durante el Año Santo, que en las Iglesias particulares finalizará el domingo 28 de diciembre de 2025, se ha de procurar que el Pueblo de Dios pueda acoger, con plena participación, tanto el anuncio de esperanza de la gracia de Dios como los signos que prueban su eficacia”.

El pasado día 9 de junio ya escribí en este mismo lugar sobre el acontecimiento jubilar. Lo hice para anunciar el documento de convocatoria del Papa que fechó el 9 de mayo. Seguramente volveremos sobre ello en más ocasiones. Sobre todo cuando concretemos los actos que nuestra diócesis tenga previsto realizar. El escrito de hoy tiene como objeto comentar los signos de esperanza que contiene dicho documento papal. Son signos que nos acercan a las situaciones complicadas que nuestro mundo vive en la actualidad y la visión esperanzada que nace de la palabra del evangelio, con la respuesta y colaboración del ser humano, que se compromete desde su fe a participar en las dificultades y en los gozos de sus semejantes.

El primer signo de esperanza se concreta en la paz para todo nuestro mundo. Tras una breve consideración por la enorme y trágica cantidad de guerras en estos momentos, el Papa lanza una pregunta conmovedora: ¿es demasiado soñar que las armas callen y dejen de provocar destrucción y muerte? Dejemos que el Jubileo nos recuerde que “a quienes trabajan por la paz, Dios los reconocerá como hijos suyos” (Mt 5,9). La exigencia de la paz nos interpela a todos.

Mirar al futuro con esperanza equivale a tener una visión de la vida llena de entusiasmo para compartirla con los otros. Hay una realidad clara y preocupante de la disminución de la natalidad. La apertura a la vida con una maternidad y paternidad responsables es el proyecto que el Creador ha inscrito en el corazón y en el cuerpo de hombres y mujeres, una misión que el Señor ha confiado a los esposos y a su pleno amor. El deseo de los jóvenes por engendrar nuevos hijos como fruto de la fecundidad de su amor es un signo y un motivo de esperanza.

En este Año Santo todos estamos llamados a ser signos tangibles de esperanza para tantas personas, hermanos nuestros, que viven en condiciones de penuria. Piensa el Papa en los presos y propone a los gobernantes de todo el mundo que asuman y respalden iniciativas que retornen la esperanza a los privados de libertad; que busquen itinerarios de reinserción a la comunidad y compromiso en la observancia de las leyes de sus respectivos países.

Que el Jubileo sea una ocasión para estimular a los jóvenes ayudándoles a evitar los riesgos de las drogas y la delincuencia y favoreciendo sus ansias de futuro, de libertad y de solidaridad con todas las oportunidades que estamos obligados a poner en sus manos para no perder la esperanza.

Termina esta relación de signos con tres grandes palabras que reflejan preocupantes realidades que conmueven mucho al papa Francisco: los migrantes, los ancianos y los pobres. Démosles a todos ellos motivos para que, con trato afectuoso y reconociendo las enormes dificultades que afrontan durante grandes etapas de sus vidas, recobren la esperanza.

Invito a un compromiso explícito a todas las comunidades cristianas en este Año Jubilar.

Con mi afecto y bendición.

+Salvador Giménez, obispo de Lleida.